

se over for arbejdsmarkedet. Hvis ønsket om mere luft til fornyede forhandlinger skal indkommes, kræver det imidlertid en lovændring.

En sådan lovændring medvirker Socialdemokratiet gerne til. Vi tror, det er en god idé at ændre i forligsmandsloven, så fristen for, hvornår en varslet konflikt kan begynde, forlænges med 2 dage, sådan at en konflikt først kan begynde på femtedagen efter et forhandlingsammenbrud, udløbet af en udsættelsesperiode eller forkastelsen af et mæglingforslag.

Jeg vil gerne rose parterne for initiativet til dette fælles forslag til forebyggelse af konflikter på arbejdsmarkedet og håber, at de fælles bestræbelser bærer frugt, så vi i fremtiden undgår eventuelle konflikter i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.

Jens Vibjerg (V):

Der er mange gode takter i den danske model, og i Venstre har vi tillid til, at arbejdsmarkedets parter er de bedste og mest oplagte til at løse udfordringerne mellem parterne på det danske arbejdsmarked. Derfor ser vi selvfølgelig positivt på lovforslaget, som netop har sin baggrund i et fælles forslag fra LO og DA.

Den forlængede varslingsperiode vil forhåbentlig resultere i, at vi undgår en række strejker og lockouter på arbejdsmarkedet til gavn for både samfundsøkonomien og specielt de mange mennesker, som på den ene eller den anden måde rammes af en arbejdsnedlæggelse. Jeg kan også sagtens se det fornuftige i, at loven hurtigst muligt træder i kraft, så lovgivningen er på plads, inden overenskomstforhandlingerne går i gang i løbet af foråret. Venstre støtter derfor også, at loven træder i kraft allerede her pr. 1. januar.

Så med disse ord kan jeg tilkendegive, at Venstre støtter forslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

For samfundet er det en dyr affære, når landet en gang imellem med sjældne mellemrum bliver kastet ud i en omfattende arbejdskonflikt, sådan som vi oplevede det i marts måned 1998. Der er ingen tvivl om, at det, der skete dengang, har givet anledning til ganske mange overvejelser rundt omkring, både i lønmodtagerorganisationer og i arbejdsgiverorganisationer, om der var noget i de interne spilleregler,

der kunne gøres bedre, for at man bedre kunne undgå en omfattende konflikt, sådan at der blev bedre muligheder for, at man kunne aftale sig frem til et resultat og på den måde undgå konflikten.

Som følge heraf er der så kommet en anmodning om at få vedtaget den ændring, som er til behandling her i dag, og jeg kan sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ganske klart kan støtte det forslag, som arbejdsministeren på parternes foranledning her har fremsat, naturligvis i håbet om, at det måske i en spændt situation kunne medvirke til at undgå en arbejdskonflikt. Men jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det allerbedste, Folketinget kunne gøre for at undgå en arbejdskonflikt, var, at Folketinget afviste disse ganske mange belastninger af virksomhedernes økonomi, som ligger i det finanslovsforslag, som kommer til behandling her i Tinget i de nærmeste dage.

Jeg erkender, at det ikke er det, der er på dagsordenen i dag, men jeg kunne alligevel ikke tilbageholde denne bemærkning. Folketinget vil, hvis man vedtager disse belastninger, i allerhøjeste grad gøre arbejdet overordentlig vanskeligt med hensyn til at nå frem til enighed om kommende overenskomster.

Ole Sohn (SF):

Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, argumenterede for forslaget med henvisning til, at arbejdsmarkedets parter nok er dem, der bedst ved, hvordan den kage skal skæres. Så kunne man da godt spørge sig selv, hvorfor man 1 år efter, at man har lavet en arbejdsmarkedsreform, hvor arbejdsmarkedets parter også kom med alle de vises sten, er nødt til at ændre den, fordi man må konstatere, at de alligevel tog fejl, at de alligevel ikke var de bedste til at løse situationen på arbejdsmarkedet, i hvert fald ikke uden at få gode råd.

Det, vi har her, er et forslag om at forlænge fristen for iværksættelse af arbejdsstandsninger i forbindelse med overenskomstfornyelser, og jeg har svært ved at se, hvordan ændringen kan styrke lønmodtagernes stilling i en forhandlings-/konfliktsituation, for hvis man giver 2 ekstra dage, før en konflikt kan iværksættes, vil det give arbejdsgiverne bedre mulighed for at ekspedere hasteopgaver, producere til lager, flytte opgaver over til andre, osv., osv., hvilket vil svække det våben, som lønmodtagerne har i en forhandlingssituation, nemlig truslen om konflikt.